

HISTORISCH GENOOTSCHAP 'ROTTERODAMUM'

OVERZICHT VAN DE WERKZAAMHEDEN IN 1981

DE grote stad rijst uit het veld
Met nieuwe, vers gegroeide klauwen
Het weiland wijkt voor zandgeweld
Om huizen, huizen! op te bouwen.

Deze eerste strofe van de literator F.W. van Heerikhuizen uit een langademig gedicht van 1940 zou in het verslagjaar 1981 van ons genootschap kunnen zijn geschreven! Het stadsbeeld van Rotterdam mag inmiddels dan wel grondig zijn veranderd; wat er niet gewijzigd is zou men wellicht het beste kunnen aanduiden met: 'het eeuwen-oude elan' in en rondom de stad. Eigenlijk kan alleen maar een Rotterdammer over dat toverwoord 'bezieldheid' met een andere Rotterdammer spreken en dan onmiddellijk door hem begrepen worden. Waarom? Wel! omdat men in de drukste havenstad ter wereld mensen ontmoet, die zich nauw met de stad verbonden gevoelen. Zó, dat zij als het ware met hun stad, in haar opkomst en nedergang; in haar herhaalde verwoestingen en hergeboorten, geslachtenlang vergroeiden. In dat besef van als vrije burgers in een sprankelende, energieke gemeenschap van honderdduizenden dagelijks te leven en zo lang het licht is te werken, ligt het geheime letterslot, dat velen in den lande nog steeds niet hebben kunnen openen.

Ligt in die moeilijk te ontcijferen code ook niet de sleutel van begrip voor onze Roterodamum-kring? Juist *die* verwevenheid met stad en stadsbestuur, van welke politieke kleur dan ook; juist *die* verbondenheid met haven, handel en industrie; juist, nogmaals, onze toegewijdsheid aan een sterk en bloeiend verenigings- en stichtingsleven, vinden haar geborgenheid in ons genootschap.

Want.... 'Roterodamum' speelt in op het verleden, dat stad-genoten bindt en boeit, en houdt de vinger aan de pols van heden en toekomst van een grootstedelijke samenleving, welke soms door zandgeweld voor woonhuizen en industriegebouwen zoveel van dat verleden ziet verloren gaan. Soms noodzakelijk, onafwendbaar zelfs, vaak onnodig. En wanneer van onverantwoorde ingrepen in